Quelle: https://manuscripta.at/?ID=37192
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

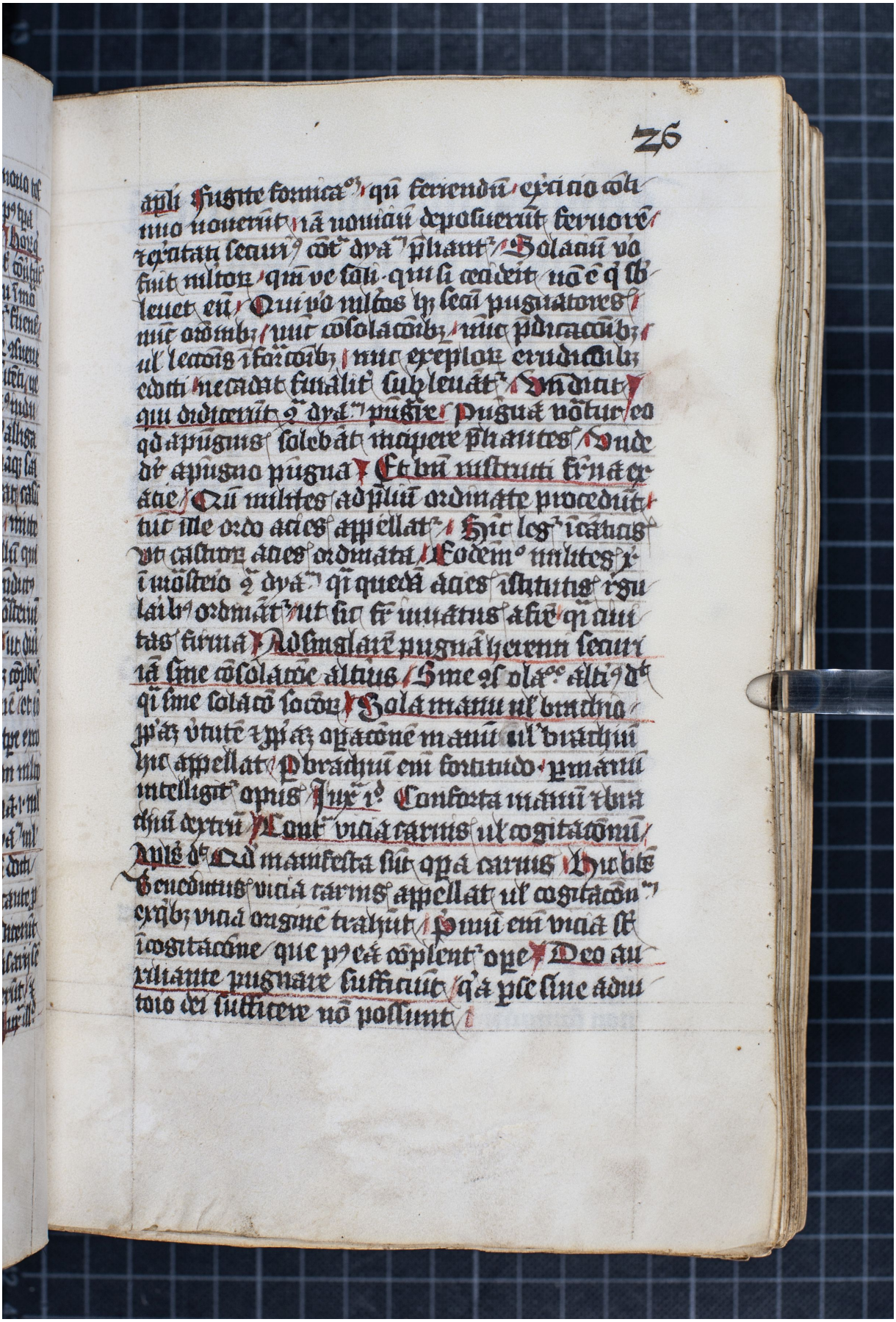

26

appl. Fugite fornicat. qui ferendu. exiiao obl
mo nouerunt. nã nouitatẽ deposuerunt seruore
rectitatis secum. cõtra dyab. pliant. Solaciũ vo
bis multos. qm ve soli. qui si ceciderit. nõ e q sb
leuet eũ. Qui vo multos hy secũ pugnatores
nunc ordinib. nunc cõsolacõib. nunc pdicacõib.
vl lectois i forcõib. nunc exemplos erudicõib.
editi necidit finaliter suhleuat. Vnde dicit
qui didicerunt q dyab. pugnare. Pugna vocatur eo
qd a pugnus solebat incipere pliantes. Vnde
dr a pugno pugna. Et bn instructi sn ita ex
ace. Qn milites ad pliu ordinate procedunt
tunc ille ordo acies appellat. Hic legitur ita quas
vt castrorũ acies ordinata. Eodem o milites i
i monasterio q dyab. qi quedã acies illustris regu
laib ordinat. ut sic sn unitatis a fide qi auc
tas firma. Ad sinistram pugnabiem securi
ta sine cõsolacõe altius. Sine cõsolacõe alti dr
qi sine solacõ socõ. Sola manu vl brachio
p'ar vtute i pl'ar operacõne manu vl brachiu
hic appellat. P brachiu eni fortitudo. p manu
intelligit opus. Iux i. Conforta manu tua
dsu exercitu. Cont viam carnis vl cogitacõnu
Apls dr. Qd manifesta sunt opa carnis. Hic ble
Benedictus viam carnis appellat vl cogitacõn
exqb viam origine trahit. p unu eni via est
cogitacõne que p'cat cõplent ope. Deo au
tem iuuante pugnare sufficiunt. qa ple sine adiu
torio dei sufficere nõ possunt.